

Entrada

Absència i buidor



Assolir una certa quietud personal, almenys durant un breu temps diari, és una bona teràpia i pot obrir una finestra a l'aire net de l'espiritualitat.

El Pep, mentre anem caminant Rambla amunt, em diu: "Des de fa unes setmanes, havent dinat miro de fer un buidament de tot: idees, angoixes, sentiments i pors. Algunes vegades fins dormo una mica. M'ajuda molt, aquesta estona de res de res." Em pregunto si hi ha un buidament absolut, si hi ha un res de res. Fóra com submergir-se en una nova dimensió. Ni color, ni densitat, ni passat, ni present, ni futur. Res de res. També res del jo? Home, del jo més aviat no; seria un comiat sense tornada. Per molt que no en tinguis consciència, el teu jo és la base essencial de ser-hi. Hi ha qui diu que en la buidor total et trobes amb una realitat que fins podem anomenar Déu. Com si per arribar a Ell ens calgués prescindir de tot. Estar en blanc de tot, per submergir-nos en el Tot.

Saps què en penso, Pep?

Si aquesta tècnica personal t'ajuda a descansar, fantàstic! Has trobat un camí que segurament repercutirà en bé teu i dels altres. Però, des del meu punt de vista, deixem Déu en pau. El res de res pot ser el resultat del buidament, però, com ho saps, que és Déu?

(Llarg silenci. Donem la volta i comencem a baixar Rambla avall.)

Ara fas: No ho sé... I em preguntes: Per a tu qui és Déu i com ho saps?

Per a mi, i recalco per a mi, des de la meva experiència, he anat trobant Déu en Jesús de Natzaret, la seva vida, les seves paraules, el misteri de la seva mort i de la seva vida present. Quan vaig viure molt de temps en una buidor –no com la teva, sinó existencial–, el que era absent es va anar fent present precisament en Jesús.

(El Pep s'ha parat i em mira... I qui és aquest Jesús? Explica-m'ho perquè no en tinc ni idea.) Ja fa més d'una hora i mitja que anem amunt i avall per la Rambla i intento explicar alguna cosa sobre Jesús. Segur que seguirem... Realment és la gran notícia.

*Jesús Renau sj.*